

AVENTURĂ

0 mie de kilometri cu bicicleta prin Burundi

Clujeanul Ștefan Roman s-a întors pentru câteva zile în orașul natal cu sute de fotografii din excursia făcută într-una dintre cele mai sărace țări din Africa

Tânărul, care din luna martie lucrează pentru un proiect de ajutor de urgență în Congo, a vizitat pe două roți, timp de 21 de zile, unele dintre cele mai izolate localități din Burundi.

TUDOR CUTUȘ
tudor.cutus@adevarul.ro

●● Pentru tânărul Ștefan Roman, vacanța care s-a terminat în urmă cu câteva săptămâni a însemnat peste o mie de kilometri făcuți cu bicicleta prin Burundi, una dintre cele mai dens populate țări din Africa Centrală.

Turul l-a făcut în țara vecină cu Republica Democrată Congo, unde Ștefan lucrează de opt luni.

Spune că i-a luat câteva zile să se obișnuiască ca tot la câteva zeci de secunde să salute pe cineva.

Primul alb pentru copiii din Burundi

Pentru a trăi cu adevărat experiența rurală din țara africană, clujeanul a evitat cele patru sau cinci orașe care au curent electric și a mers mai

**Permanent
m-am simțit ca
într-un mare
sat. Tot la 30 de
secunde salutăm
pe cineva.**

Ştefan Roman
ANGAJAT GTZ

mult pe drumuri izolate. Spune că a fost impresionat de hărnicia burundezilor, care lucrau orice bucată de pământ.

Pentru mulți dintre copiii localnicilor, care nu au plecat niciodată din satul natal, Ștefan a fost primul alb pe care l-au văzut. Pentru majoritatea localnicilor, el a fost primul turist care a venit

cu bicicleta să le vadă țara. Ieri seară, Ștefan Roman le-a prezentat o proiecție a fotografiilor făcute în Burundi colegilor din Clubul de Ciclism „Napoca”. Sala Europa a Casei de Cultură a Studenților, a fost, ieri, aproape plină, cei prezenți ascultându-l pe Ștefan povestind despre cum nu a fost aproape niciodată singur în cele 21 de zile petrecute în Burundi.

„Copiii se speriau de mine“

„Permanent m-am simțit ca într-un mare sat. Tot la 30 de secunde salutăm pe cineva. M-a surprins reacția copiilor, care se ascundeau de «muzambu»“, cum spune Ștefan că africanii îi numesc pe albi.

Copiii ieșeau doar după câteva minute, când vedeau că neobișnuitul turist nu este un pericol. Cortul și-l monta întotdeauna în zona unor locuințe, pentru ca rebelii sau tâlharii să-l evite. În fiecare dimineață, Ștefan spune că era trezită de „comitetul de primire”, copiii curioși de musafirul lor.

Un misionar în Congo

La doar câțiva kilometri de Burundi, pe malul vestic al lacului Tanganyika, Ștefan locuiește și lucrează din luna martie a acestui an. Este angajat al GTZ (Agenția Germană pentru Cooperare Tehnică), o instituție germană de stat care desfășoară un proiect de ajutor de urgență.

Cel puțin până la sfârșitul anului 2010, Ștefan va încerca să implementeze mai multe proiecte de dezvoltare durabilă, dintre care cele mai importante aspecte sunt asigurarea de semințe pentru securitatea alimentară, dar și instruirea unor supraveghetori agricoli.

 Vedeți o galerie foto
din Burundi pe
cluj.adevarul.ro

Istorie zbuciumată

●● Primii locuitori din zona Burundi au fost pigmeii. Aceștia au fost asimilați de către triburile Bantu. Burundi a existat ca teritoriu independent din secolul al XVI-lea. În 1903 a devenit colonie germană, trecută apoi sub administrare belgiană după Primul Război Mondial. A făcut parte din teritoriul Ruanda - Urundi, administrat de către belgieni cu mandat din partea Națiunilor Unite începând cu anul 1923. În 1993, în Burundi s-au organizat primele alegeri libere. A fost și anul în care s-a declansat

